NB. Ükenal seoma juttudele pakka tähendan ma weel, et inimesi tänapäewani seda kui täpsist pundinudasi käuelewad. Wana Lõuka charti oli minu isa onu, mille pärast mul lapse põlwes ka tema jalakirja näidati. Ka olen ta kord ka ära kirjutanud ja lapse põlwes teda kui jugulale püha mälestust alal hoidnud. Aga nüüd ei ole mul teda enam alles. Külarahwas wiisiwad ta oma käte ligeda, ja jel teel on ta ära kadunud. Kui soowitaw, katsun ma teda jälle s.o. muretseda, kui se weel wõimalik on. Weel täna-nu pwel olin ma ta paja juures, kes praegu weel ilja pakka peab, aga selle üle ei tulnud mul midagi meelde küsimata. Aga ma usun, et ta oma õnne ise mälestuseks käes hoidnud ja tallele on jätnud.

Kui Teie neist ridadest mõnda pakka oma muuseumisse jaoks wõiksite tarwitada, siis leks mäga hää. Aga ma kardan, et nad wahest ilma asjata Teie palliptaega wõiwad wiita, sest siin seisab käik just nende sõnumine nagu ta ilma järelemõtlemiseta suleb pakerisse wõis tulla. Kalmandamast järsku olen ma üheweikese kruupsuga tähe all tähendanud.

Kõrge austusega

A. Saal
Tartus, pr. Oberst

Tõrwe kihelkonnast. Saatnud Mart Tahl
Saadud 18 12/IV 89.

Mõistatused. (IX).

1. Hall härg, hangus sarwed. (Tuleweski.)
2. Must härg aurab iga karwa wahelt. (Kõres.)
3. Kaks wennakest ühe sidemega seotud. (Käed teewad.)
4. Kumm all, kumm peal, kulla tükk keskel. (Wõi karbid.)
5. Paeas keetetasse, ahjus küpsetasse, laua peale tuuasse, aga ei sööda. (Worsti ork.)
6. Laud laulab, pere sööb. (Sea pörsjad.)
7. Kumm all, kumm peal, kure munad keskel. (Sebad ahjus.)
8. Neli heitlist lähwad üle nurme nuttes. (Wanger.)
9. Hobune hirnub hüo maal, hääl kuuldas siia maale. (Müristamine.)
10. Mees räub hüo maal, laastud lendawad siia maale. (Lume ladu.)